

ДИМЧО.

Димчо бѣше на седемь години, пѣргаво и послушно момченце. Само единъ лошъ порокъ имаше у него. Този лошъ порокъ се състоеше въ това, че кога го пратехъ да купи отъ дюкяня вино, ракия или друго нѣщо за въ къщи, на връщане по пѣтя той отпийваше отъ стѣклото или искусваше отъ това, що бѣ купилъ.

Този порокъ много пѣти наказа Димча и най-послѣ пакъ отъ него той отиде въ чѣрния гробъ.

Еднѣжъ, като отпийваше отъ виното, което бѣ купилъ, Димчо паднѣ на улицата, та строши стѣклото и разлѣ всичкото вино. За това, разбира се, родителитѣ му го наказахъ.

Другъ пѣтъ, пакъ като искусваше, испустнѣ купеното сирене въ калѣта и, до като се чудѣше какво да прави, едно куче му го грабнѣ. И за това Димчо биде наказанъ, ала не се научи на умъ.

Най-послѣ бѣхъ пратили Димча да купи въ едно стѣкло *кезапъ*, съ който майка му щѣше да багри (вапса) нѣщо. Той не знаеше за какво служи кезапа, та като го видѣ въ стѣклото, помисли си, че е нѣкакво питие. На срѣдъ пѣтя, както всѣкога, той надигнѣ стѣклото и поглѣтнѣ една голѣма глѣтка. Но . . . уви! . . . На секундата го защита и заболѣ устата, гърлото и корема, тѣй силно, щото той слисанъ нададе викъ и се